

'Hopelijk trekken we meer kwekers over de streep'

Buiten de paden

Na bijna zeven jaar is het tijd voor een versie 2.0 van de natuurrubriek 'Buiten de paden'. Om de week portretteert de Noordwijkse natuurfotograaf en -kenner Joost Bouwmeester in woord en beeld mensen die een passie hebben voor natuur. In aflevering 6: Sassenheimer Wim Turnhout, een van de grondleggers van het Wandelnet-werk Bollenstreek.

Slinds drie jaar mag er over sommige percelen bollenland in de Duin- en Bollenstreek worden gewandeld. Een historisch feit, want in het verleden werd omwille van de teelr iedereen uit de bloembedden geweerd.

Wim Turnhout, Sassenheimer, gepensioneerd en fanatiek lange-astrandwandelaar, heeft in opdracht van de Agrarische Natuur- en Landschapsvereniging Geestgrond - samen met de Bollenstreekgemeentes en een groot aantal partijen - het Wandelnet-werk Bollenstreek gerealiseerd. Turnhout is al heel lang actief als natuurgids. Om natuur te beschermen kun je tegenwoordig beter actief zijn in de politiek dan in het veld zelf en dus was hij tot 2014 bestuurslid van De Betrokken Teylingers met biodiversiteit in z'n portefeuille. „Vanaf 1985 wandel ik fanatiek met mijn partner Leny”, vertelt

Wim Turnhout sleurt zich op het pontje naar de overkant van de Noorder Leidsevaart.

FOTO JOOST BOUWMEESTER

Turnhout. „Natuurlijk veel in Nederland en de rest van Europa maar ook bijvoorbeeld in Nepal en India. Van de gebaande paden af is het mooiste wandelen dat er is: midden in de natuur.”

Ook in de Bollenstreek is van de gebaande paden gaan goed mogelijk, weet de Sassenheimer. „Waar het niet dat een lappendeken van grondeigenaren lekker doorstrap-

pen vrijwel onmogelijk maakt. Dus toen de ANLV Geestgrond een wandelnetwerk wilde uitrollen tussen de bollen, heb ik me direct aangesloten.”

Turnhout is bestuurslid van Geestgrond geworden om samen met voorzitter Jan Hoogeveen het wandelnetwerk gestalte te geven. Hij legt een grote landkaart van het Wandelnetwerk Bollenstreek

op tafel met veel rode lijntjes op ongebaande paden, langs bloembollenvelden en slootkanpjes, over weilanden en dammetjes.

„Man, we hebben wat keukentafelgesprekken gevoerd”, zegt Turnhout lachend. „Liters koffie gedronken. Het was een lange, moeizame weg om het vele koudwaterrees bij kwekers weg te praten.”

Maar een nog grotere uitdaging was het oversteken van alle sloten en vaarten. Er zijn authentieke bruggetjes gebouwd en op de Noorder Leidsevaart bij Hilllegom kwamen trekpontjes. Het project nam vierenhalf jaar in beslag waarvan zeker twee jaar werd besteed aan bezoeken bij de kwekers. „Maar na dit seizoen bestraat het netwerk twee jaar en kunnen we laten zien dat het allemaal ordelijk verloopt, mede dankzij de vijfentachtig vrijwilligers die het netwerk op bewegwijzering en dergelijke controleren.”

Hopelijk trekken de goede ervaringen nog meer kwekers over de streep, zegt Turnhout. „De coulance van de kwekers voor wat betreft de toeristen neemt toe, valt me op. Hele gezelschappen laten zich met heel veel plezier fotograferen tussen de tulpen en narcissen. Betere reclame kun je je niet wensen voor je product en de schade blijkt veelal enorm mee te vallen.”

Turnhout werkt inmiddels hard aan Wandelnetwerk 2.0, maar er is wat dat betreft nog een lange weg te gaan, geeft hij aan. Waar haalt de liefhebber, die inmiddels in zijn zeventigste levensjaar zit, de energie vandaan? „Ik ben zeer betrokken bij de mens en z'n omgeving. Ik hou van natuur en van landschappen. Ons bollenlandschap is uniek. Alles uit de kast om dat in stand te houden lijkt me een loffelijk streven, toch?”

Joost Bouwmeester

keiassen Deablad - 4 mei 2016